

Beszámoló

A projekt megvalósítását a járványügyi helyzet módosította, viszont a körülményekhez képest igyekeztem teljesíteni a kitűzött célokat. A következőkben ismertetem a megvalósított projektet, amelyet a virtuális térben – online hoztam létre.

Téma pontosítása és a fotósorozat rendszerezése

Tervezett fotósorozatom nagyon sok átalakuláson ment át és nagyon nehéz volt a pontos témát megtalálni, a fókusz csak egy bizonyos ponton rögzíteni. Az, ami engem ehhez a témához vezetett, egyértelműen a fiatal felnőtt női hozzáállásom a szüléshez, melyet az erőteljes ellenállás határozott meg, akkor, amikor elkezdtem ezzel a témával foglalkozni. Kíváncsi lettem a saját születésem történetére, melyre sajnos nem emlékezhetem, hiszen körülbelül 3 éves korunktól vannak előhívható emlékeink. Különös módon mégis vannak nagyon korai álmaim – amelyeket én a születésemhez és az anyaméhben lévő állapotra vezetek vissza. Édesanyámtól megtudtam, hogy számára a szülés borzalmas élmény volt. Sokadik beszélgetés után, egyszer elárulta, hogy közben halálfélelme volt, és a méhszája nem is tágult rendesen. Mivel egyéb komplikációk is felmerültek, császármetszéssel születtem. Nagy eséllyel - Édesanyám le nem küzdött és valószínűleg tovább örökített halálfélelme és az a tény, hogy majdnem mind a ketten meghaltunk - is hozzájárul a szüléssel szembeni saját ellenállásomhoz. Viszont tovább akartam haladni az önismereti munkában. Mit kezdhetünk azzal, ha van egy ilyen súlyos puttonyunk a szülés, születés témával kapcsolatban? Hogyan lehet ezt feloldani? Hiszen az volt a célom, hogy olyan alkotást hozzak létre, ami jó példákat mutat be. Arra jöttem rá, hogy szembe kell nézzünk a félelmeinkkel és először is nem letagadni a félelmek és szorongások jelenlétét. Az én esetemben ez úgy történt, hogy elkezdtem fotózni: szüléseket, szülésfelkészítőket és később mindent, ami a múltamból származó sérelemre utalhat. Édesanyám élményét nem tudom felülírni, ő már ezzel az élménnyel éli le az életét. A bennem lévő gáttal kellett tennem valamit - így kezdtem el beszélgetni és együtt dolgozni egy bábával a Japánban töltött szakmai gyakorlatom ideje alatt, majd később hazatérve, itthon is felkerestem bábákat és dülákkat, akik fogadtak és beszélgettek velem. Két szülésen és több szülésfelkészítőn voltam jelen. Mindemellett volt egy pont, amikor azt éreztem, a sorozatomat nem szentelhetem a

szülésnek, mert én még nem szültem, nincs tapasztalatom a női szülő szemszögéről, csak a kívülállóét ismerem. Ezt a könyvet is el fogom készíteni, akkor, amikor már én is gyermeket hordok a szívem alatt – akkor fogom igazán hitelesnek érezni a szüléssel kapcsolatos alkotást.

Pályázatom megvalósítása

Célomat, amit a pályázatomban is leírtam: „A sikeres szülés, születéstörténetek szem előtt tartása fontos számomra az alkotási folyamatban, mert úgy gondolom, egy jó példa mindig pozitív megerősítés és erőt adhat olyanoknak, akik mondjuk szülés előtt állnak, és félnek valamiért ettől a természetes folyamattól.” - mindenképpen szerettem volna megvalósítani. Ezért publikáltam Iszlai Renáta szülését dokumentáló fotókat is, amelyek pozitív élményt mesélnek el.

Ezt úgy valósítottam meg, hogy írtam egy cikket, ami a Csendélet magazinban jelent meg, címe: Szülés és születés egy fiatal fotós nő szemein keresztül, melyhez a fotóimat is mellékeltem. Itt lehet megtekinteni: <https://bit.ly/3es8wUG>.

Sajnos időközben Naoko Matsumora jelezte felém, hogy a Japánban készített fotóimat a szüléséről, szeretné az intimitás keretein belül megtartani. Tiszteletben tartottam a döntését, és ezeket a fotókat, amelyek a szüléséről készítettem – teljesen kivettem a fotósorozatból.

Azt gondolom, hogy az alkotói tervezetből, amit célul tűztetem ki, a pályázat leadásakor sikerült megvalósítanom, néhány módosítással. Ilyen módosítás, hogy fotósorozatomból két részre osztottam – a szülést dokumentáló fotókra, ami a Csendélet magazinban jelent meg 2020 szeptember 13-án és arra a fotósorozatra, amelyben a szüléshez való viszonyomról meditálok, amely a születésem történetéből emel ki néhány momentumot, valamint olyan fotókat is beemelek, amelyek a szüléshez kapcsolt vizuális tabukat mutatják meg (ilyen például egy császármetszés helye vagy a méhlepény.) A vizuális tabukra a kutatásom, önismereti utam során bukkantam rá és ezek a képek is informatívak, valamint a szülés, születés természetes részei, amelyekről keveset tudunk – pedig fontos lenne. Ebből a fotósorozatból készült el a diplomamunkám, amely egy vizuális verseskötet – ezt 2020 júniusában sikeresen védtem meg a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen. A védés is virtuálisan zajlott, éppen ezért maga a verseskötet is virtuális formát kapott – mivel a

járványhelyzet miatt nem jöhetett létre a fizikai kiállítása a verseskötetnek. A terveim között szerepelt, hogy a fotókönyvem kiállítom Budapesten az Első Magyar Otthonszülés Konferencián, amit 2020 őszére terveztek, az ELTE épületében – viszont az egész konferencia elmaradt a Covid miatt.

A járványhelyzet miatt és mert a mindenképpen szerettem volna alkotásomat több emberhez is eljuttatni, készítettem egy virtuális kiállítást (itt lehet megtekinteni: <http://www.milivien.com/>) – ezzel pótolva, az erdélyi turnét, ami sajnos nem valósult meg.

A virtuális kiállítás megnyitója egy online élő beszélgetés volt, ami a Kopiakollektiva Facebook oldalán volt követhető élőben 2021 március 28-án és jelenleg is visszanezhető. (itt <https://fb.watch/4Je7iQ9QvD/> és a Youtube-on is itt: https://youtu.be/ZTODY_Y5Agk)

Ahogy a pályázatban is rögzítettem, Iszlai Rénáta volt az egyik meghívott vendég, akivel élő adásban beszélgettünk a szülésről. Renáta volt a fotóalanyom, akinek a váradósságát végig követtem, valamint a szülésén is jelen voltam, mint fotós -a róla készült sorozat jelent meg a Csendéletmagazinban. A beszélgetés meghívottjainak listáját bővítettem még két erdélyi női fotográfussal – Kerekes Emőkével és Szekeres Ilmával valamint egy budapesti fotográfussal – Bohus Rékával, aki szintén édesanya. A beszélgetést én moderáltam annak keretein belül bemutattam a munkámat és az online kiállítást. Bemutattam tehát a Csendélet magazinban megjelent fotósorozatomat, a virtuális verseskötetemet és a magát a fotósorozatnak az installációját, amit eredetileg falra terveztem, de most egy virtuális fehér térbe került és szintén a milivien.com-on megtekinthető.

A beszélgetés nagyon dinamikusan zajlott és két órát tartott. Számos születés és szülés történet elhangzott, de olyan kérdéseket is érintettünk, hogy lehet-e alkotásnak nevezni a gyereket, ez milyen veszélyeket rejthet; a női identitást az határozza meg, hogy szült-e, vagy sem és végezetül milyen nőket érintő társadalmi elvárások vannak ezzel a témával kapcsolatban. Nagy öröm és siker volt számomra ez a beszélgetés, főleg azért, mert ha hihetünk a Facebook és a weboldalam statisztikáinak, akkor több mint 4500 emberhez elért a munkám, a beszélgetésünk – ami a megnyitója volt a kiállításomnak. Mindezzel nem álltam le, mivel a beszélgetés alatt rengeteg hozzászólás érkezett, amit időszűke miatt nem tudtunk megválaszolni, éppen ezért azt találtuk ki a Kopiakollektiva elnökével – Kerekes Emőkével, hogy írjak egy blogbejegyzést, amiben megválaszolom a hozzászólásokban leírt

kérdéseket. A bejegyzés a jelenleg készülõ Kopia-kollektiva weboldalán lesz olvasható, amint a weboldal készítése befejeződik – előre láthatóan 2021. április végéig.

Az ösztöndíj felhasználása

Az ösztöndíjért hihetetlenül hálás vagyok, mert mindezt nem tudtam volna megvalósítani nélküle. Az ösztöndíjamat eszközök vásárlására fordítottam: memóriakártya, külső tárhely – mert a fotók nagyon nagy helyet foglalnak és ezért szükség volt az új adathordozókra. Időközben sajnos a laptopom töltője felmondta a szolgálatot, így egy új laptop töltőt is be kellett szereznem a munka folytatásához. Az eszközök vásárlására mellett az ösztöndíjam nagy részét a weboldal létrehozására fordítottam. Részt vettem egy weboldal készítő tanfolyamon, hogy elsajátítsam a weboldalkészítést – persze alapszinten. Bár webfejlesztő nem lettem, de a WordPress alapú weboldalak szerkesztését elsajátítottam, vásároltam tárhelyet és domaint – azért, hogy munkámnak kialakítsak egy helyet az online térben. Vásároltam a weboldalhoz egy olyan sablont, (<https://laytheme.com/> -ról) ami lehetővé teszi a végtelenül egyszerű és letisztult oldal létrehozását a WordPress alapú weboldalon. Ez pedig sikerült és nagy örömmel tölt el, hogy ilyen hasznos dologra fordíthattam az ösztöndíjamat, valamint ilyen fontos és egyben új dolgot tanulhattam, mint a weboldal létrehozása, szerkesztése. Azt gondolom, hogy bár a fotókönyv létrehozása fizikai valójában nem valósult meg, az, hogy munkámat beemeltem az online térbe – egyáltalán nem ártott magának a munkának, viszont valóban más hatást kelt. Az egyik előnye, hogy sokkal több emberhez jutott így el a munkám. (Ha híhetek a weboldal statisztikájának kb 4000 ember tekintette meg a weboldalamat, és a beszélgetéssel több, mint 4500 embert értünk el)

Az alkotói ösztöndíj évében alkotásaimnak és munkáimnak a leírása

2020 május - Iszlai Renáta várandósságáról készült fotók egy részének publikálása a Reni blogjában:

<https://bit.ly/2QUnbzK>

<https://bit.ly/2QKRvNn>

<https://bit.ly/32FRWeD>

2020. június – megvédtem mestermunkámat a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen.

A diplomamunkám a virtuális fotókönyvem, ami a Mome oldalán szervezett virtuális térben volt kiállítva, valamint jelenleg itt tekinthető meg <https://bit.ly/3gFPKvE>.

A mestermunkámról a Fotóművészet-ben itt lehet olvasni: <https://bit.ly/3gz1ZKI>.

2020. július – Szirmai Panni – Anyacsavar novelláját illusztráltam fotóimmal - <https://bit.ly/3ndWORC>.

2020. augusztus – nagyváradi Grund iskola keretein belül fotó workshopokat tartottam gyerekeknek és segítettem a tábor dokumentációjában. Ugyancsak ebben a hónapban, Kőrispatakon szervezett fotótáborban a Kopia-kollektiva meghívott előadónak. A tevékenységek mind a két táborban kültéren zajlottak, a járványügyi szabályok betartásával. A Kopia-kollektiva táboráról itt lehet olvasni <https://bit.ly/3gz5a56>

2020. szeptember – a Csendéletmagazinban megjelent cikkem: <https://bit.ly/3gDj4D9>

2020. október, november – 4 animáció, amire Iszlai Renáta kért meg. Az animációkat Iszlai Renáta Facebook oldalán lehet megtekinteni, valamint a saját Facebook oldalamon lehet megtekinteni, itt az egyik animáció linkje: <https://bit.ly/3eoONFA>

2020. december – Az Ábel kiadónak készítettem egy könyvborítót – Gergely Edó Napfordulók című könyvéhez. <https://bit.ly/3xjikZT>

2021. január – BLUE fotósorozat kiállítása, Gegesen, Erdélyben – a Kopia-kollektiva szervezésével. Kiállítás eseménye: <https://bit.ly/3gzjzxW>

2021. február – Az Unikornis egyesületet támogattam egy olyan kisfilm létrehozásával, ami remélhetőleg segíti az egyesületet célja elérésében, hogy létrehozzanak egy gondozóházat fogyatékkal élő fiatalok számára – Magyarországon egy kis falucskában, valahol vidéken. A kisfilmet márciusban publikálta az egyesület, megtekinthető a weboldalukon: <https://bit.ly/3tMN3fA> – itt és a Facebook oldalukon is ahol engem is megemlíti az unikornis egyesület elnöke: <https://bit.ly/3vhkerU>

2021. március – A pályázatra készült fotósorozat - online kiállítása, bemutatása és az élő beszélgetés, amely a megnyitót helyettesítette

(kiállítás - <https://bit.ly/3xgMJI9> beszélgetés: <https://bit.ly/3aBy7cR> és a Youtube-on is itt: <https://bit.ly/3gwVUOT>)

Személyes élmények

Nagyon hálás vagyok az alkotói ösztöndíjért, mert amellet, hogy a pályázati célokat módosításokkal, átalakításokkal, de megvalósítottam – egy krízishelyzetben, amit a Covid 19 okozott – rengeteget fejlődtem szakmailag az elmúlt évben. Az ösztöndíj mindamellet, hogy nagyon jó támogatása volt az alkotói munkámnak - a mindennapi élet költségeihez is anyagi támaszt nyújtott. Nagyon hálás vagyok, hogy létrejött a weboldal, hogy ekkora sikere és nézettsége lett az online kiállítás megnyitójaként szervezett beszélgetésnek. A személyes élményem a tavalyi évről, hogy bár nem úgy alakult az elmúlt év, ahogy elterveztem – semmilyen szempontból – mégis a pályázati célokat, ha máshogyan is, de sikerült teljesíteni: hála az ösztöndíjnak és az egyre népszerűbb online térnek. Nagyon köszönöm a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíját, rendkívül nagy segítség volt számomra!